

HENVENDELSE OM LOVÆNDRINGER

I februar 2019 blev Facebook-gruppen ”Bak op om de pårørende til handicap og psykisk sårbarhed” oprettet. En landsdækkende gruppe for alle pårørende til mennesker med handicap og psykisk sårbarhed på tværs af diagnoser. I dag hedder vores gruppe *#enmillionstemmer – pårørende til handicap og psykisk sårbarhed* og har nu mere end 14.300 medlemmer.

Forskellen på, hvordan kommunerne forvalter handicapområdet er stor. Dette er et område præget af vilkårlighed og dermed manglende retssikkerhed. Derudover er omgørelsesprocenterne i Ankestyrelsen skræmmende høje, både når det gælder børne- og voksenhandicapområdet. Der er tale om landsdækkende problemer med store menneskelige konsekvenser. Nogle af udfordringerne kræver, set med vores øjne, strukturelle ændringer. Men mange af de nuværende problemer bør kunne løses hurtigt ved ændringer af serviceloven. Ændringer, som er så logiske og som ikke – set med vores øjne – bør koste mere på bundlinjen.

Flere af servicelovens bestemmelser åbner op for fortolkninger, hvilket giver mening, når der kigges på hensigten med loven: at der skal laves en konkret og individuel vurdering. Det bliver desværre bare brugt forkert. Muligvis på grund af økonomiske incitament.

Vi lavede en høring blandt gruppens medlemmer for at få et indblik i, hvor de største problemer er. Det er der kommet en oversigt ud af. Den er dog ikke udtømmende. Oversigten er vedhæftet.

Oversigten viser, hvilken bestemmelser, det handler om, og hvilke problemerne der er med bestemmelserne i praksis. Vi har endvidere indsat nogle forslag til, hvordan disse problemer kan løses. Oversigten har været sendt i høring i flere foreninger, og deres bemærkninger er så vidt muligt indarbejdet i oversigten.

Nedenfor har vi uddybet og suppleret nogle af punkterne:

Overgang fra barn til voksen

Et meget stort problem med serviceloven er de forskellige regler før og efter barnets 18. år. Dette giver voldsomme problemer for mange familier i forhold til reglerne om bl.a. overvågning, BPA, merudgifter og tabt arbejdsfortjeneste. Når vi taler om børn med handicap/særlige behov/psykisk sårbarhed, så er det meningsløst at have forskellige regler før og efter barnets 18. år. Her skal der ikke kigges på alder men på behov. Her er stabilitet altafgørende.

Reglerne er i deres nuværende form uden forståelse for virkeligheden, og hvad der er bedst for børnene og deres familier. Et barn med funktionsnedsættelser bliver ikke selvkørende eller fuldt funktionsdygtigt, fordi det fylder 18 år. Et barn skal ikke tvinges væk fra sine forældre og på institution, fordi barnet fylder 18 år. Derfor skal bevillinger, givet før barnets 18. år, kunne fortsætte, indtil behovet ikke er der længere. Der kan her hentes inspiration fra reglerne om efterværn.

I bør tænke på, at indtil barnet fylder 18 år, er de pårørende den primære hjælp, og dem, som har det største ansvar og den største viden om barnet og barnets behov. Fra den ene dag til den anden bliver de pårørende frataget den rolle, og al den viden, som de pårørende har, bliver ikke brugt, fordi kommunen mener, at kommunen ved bedst. Loven bør indrettes, så de pårørende ikke udnyttes, men anerkendes og påskønnes.

Manglende viden

En anden problemstilling, som er meget aktuell, er manglen på viden. Det er yderst vigtigt, at kommunerne anvender lægekonsulenter eller andre lægefaglige, som har konkret indsigt i diagnoserne, der giver det/den pågældende handicap/ funktionsnedsættelse. Hvis kommunen ikke råder over sådan ekspertise, bør det være et krav, at ekspertisen findes og anvendes, også på tværs af kommune-, regions- og, om nødvendigt, landegrænser. En politisk pointe er i øvrigt, at kommunerne bruger alt for mange ressourcer på kommunale handlinger på utilstrækkeligt vidensgrundlag. Flere af vores medlemmer fortæller om, at kommunerne direkte tilsidesætter lægefaglige erklæringer.

Forvaltningsdomstol og behandling af klagesager

Der efterspørges en forvaltningsdomstol, da den nuværende behandling af klagesager virker nytteløs. For eksempel hører vi om, at den samme sag kan ende i Ankestyrelsen 4 gange uden konsekvenser for kommunen. Dette kan ske med store tab for familierne.

Vi ser frem til at høre fra jer og står naturligvis til rådighed for videre drøftelser.

På vegne af #enmillionstemmer

Monica Lylloff,